

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **J. Ď.**, zastúpeného advokátom JUDr. J. T., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2007/12013/TJG zo dňa 31. októbra 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 67/08-128 zo dňa 12. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 67/08-128 zo dňa 12. januára 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým 2S 67/08-128 zo dňa 12. januára 2011 zamietol žalobu žalobcu a nepriznal mu právo na náhradu trov konania. Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2007/12013/TJG zo dňa

31. októbra 2007, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu v Žiline, odbor všeobecnej vnútornej správy, č. 2006/06180/1763,1766/2KR zo dňa 10.07.2007, ktorým bolo podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) zastavené konanie vo veci priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch a vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch obvineného P. Š..

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru, že postup správnych orgánov oboch stupňov ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o priestupok proti majetku podľa § 50 zákona o priestupkoch, v správnom konaní nebol predložený dôkaz, ako vyzeral plot žalobcu pred zásahom obvineného z priestupku a správny orgán nemohol teda zistiť, či vôbec k poškodeniu plota a teda k ohrozeniu právom chráneného záujmu zo strany obvineného došlo. V konaní tiež nebol obvinenému preukázaný úmysel spôsobiť inému škodu, čo je predpokladom naplnenia skutkovej podstaty priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch. Pokiaľ išlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, krajský súd dospel k záveru, že dôkazy svedčiace proti obvinenému neboli dostatočne presvedčivé na preukázanie spáchania uvedeného priestupku. Správny orgán podľa názoru súdu správne vyhodnotil výpoveď svedkyne J. Ď., dcéry žalobcu, ako nedôveryhodnú, spochybnenú rozporom s výpoveďami svedkyne Z. Š. a obvinených, pričom jej výpoveď nebola bez pochyb podporená ani výpoveďou žalobcu. Na námietky žalobcu, že správny orgán mal nepravdivé údaje uvádzané obvineným P. Š. posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, pretože obvinený zavádzal správne orgány nepravdivými údajmi o okolnostiach výstavby oplotenia za účelom neoprávnenej výhody pri ich rozhodovaní, krajský súd poukázal na ustanovenie § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch, podľa ktorého obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. Z toho dôvodu ním uvádzané skutočnosti ani v prípade, že by sa ukázali nepravdivými, nemôžu byť posudzované ako konanie naplňajúce skutkovú podstatu priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, pričom navrhol, aby odvolací súd vyhovel podanej žalobe. Rozhodovanie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu považoval za nesprávne, vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že krajský súd sa dostatočne zaoberal všetkými dôvodmi uvedenými žalobcom v žalobe a vec rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu v súlade so zákonom. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

V správnom súdnictve súdy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.). Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom konania pred správnym orgánom bolo podozrenie zo spáchania priestupku proti majetku, ktorého sa mal obvinený P. Š. dopustiť tým, že dňa 27.07.2006 v čase okolo 18:00 hodiny v obci S. na hranici pozemkov p.č. VK X. mal spolu s inými osobami, ktoré na túto činnosť použil, odrezať a osekávať z betónového základu oplotenia žalobcu a spôsobiť mu škodu na majetku, výšku ktorej sa nepodarilo zistiť. Ďalej prejednával správny orgán priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť obvinený P. Š. tým, že dňa 27.07.2006 v čase okolo 18:00 hodiny v obci S. na hranici vyššie uvedených pozemkov sa mal hrubo správať voči žalobcovi, keď mu mal nadávať do bláznov a retardovaných, vyhrážať sa mu, že už tu dlho nebude a naznačovať mu pritom, že ho zavrú. V časti nepodstatnej pre toto konanie správny orgán stíhal obvineného E. V. pre spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Správny

orgán prejednával priestupky oboch obvinených zmysle § 57 ods. 1 a 2 zákona o priestupkoch v spoločnom konaní a vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu ako poškodeného, obvinených P. Š. a E. V. a svedkov J. Ď., J. Ď. a Z. Š. a ďalej sa oboznámil s pripojenými listinnými dôkazmi. Prvostupňový správny orgán, Obvodný úrad v Žiline, vo veci vydal rozhodnutie č. 2006/06180/1763,1766/2KR zo dňa 10.07.2007, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch zastavil konanie proti obvinenému P. Š. vo veci priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch a vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a obvineného E. V. uznal vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nebolo spoľahlivo preukázané, že by obvinený P. Š. výstavbou svojho oplotenia spôsobom, že sa dotýka plotu žalobcu, spôsobil žalobcovi škodu na majetku, pričom aj na fotografiách nachádzajúcich sa v spise vidieť, že obvinený pri stavbe svojho oplotenia rešpektoval nerovnosť susedného oplotenia a snažil sa ho postaviť tak, aby pritom žalobcu nepoškodil. Keďže správny orgán nevedel, ako vyzeral plot žalobcu pred tým, nemohol zistiť, či k nejakému poškodeniu plotu došlo. Správny orgán zdôraznil, že pri priestupku proti majetku je potrebné obvinenému preukázať úmyselné konanie, t.j. úmysel inému spôsobiť škodu, pričom takýto úmysel nebol v konaní spoľahlivo preukázaný, a teda nebolo preukázané, že by sa obvinený P. Š. priestupku proti majetku dopustil, a preto konanie voči nemu pre nedostatok dôkazov zastavil. Ďalej správny orgán uviedol, že nemal spoľahlivo preukázané, že by sa obvinený P. Š. dopustil aj priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Správny orgán vyhodnotil výpovede svedkyne J. Ď. ako účelovo prispôbené v snahe usvedčiť obvinených, pričom je podľa správneho orgánu zaujímavý fakt, že žalobca pri podaní oznámenia na políciu neuviedol, že by mu niekto z obvinených nadával. O pravdivosti výpovedi svedkyne J. Ď. mal správny orgán pochybnosti aj z toho dôvodu, že obvinení od začiatku tvrdili, že v čase konfliktu sa na mieste nenachádzala, čo potvrdila aj svedkyňa Z. Š. Na odvolanie žalobcu preskúmal rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu žalovaný, pričom sa stotožnil so závermi, ktoré vyslovil prvostupňový správny orgán a rozhodnutím č. SVS-230-2007/12013/TJG zo dňa 31. októbra 2007 rozhodnutie Obvodného úradu v Žiline č. 2006/06180/1763,1766/2KR zo dňa 10.07.2007 potvrdil.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným

ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním .

Podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Priestupkové konanie je špecifickým druhom správneho konania, ktorého účelom je objektívne zistiť, či došlo k spáchaniu priestupku, kto ho spáchal a akú sankciu je potrebné páchatel'ovi priestupku uložiť. Orgány prejednávajúce priestupky sú povinné čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie, tak aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci, pričom pochybnosti o spáchanom skutku sa v priestupkovom konaní vykladajú v prospech obvineného. Objasniť priestupok znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky jeho typové znaky, teda znaky skutkovej podstaty priestupku, medzi ktoré patrí aj jeho subjektívna stránka. Ako vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, výslovným definičným znakom priestupku je zavinenie, pričom pri priestupkoch prejednávaných v tomto konaní (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a priestupok proti majetku § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch) je obligatónym znakom ich skutkovej podstaty zavinenie úmyselné.

Po preskúmaní predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, najvyšší súd dospel k rovnakému záveru ako krajský súd, že postup správnych orgánov oboch stupňov bol v súlade so zákonom. V prejednávanom prípade bolo priestupkové konanie zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Dokazovaním vykonaným v prvostupňovom priestupkovom konaní nebolo jednak preukázané poškodenie oplotenia tak ako to tvrdil žalobca, a tiež nebol obvinenému preukázaný úmysel spôsobiť žalobcovi škodu na majetku. V priestupkovom konaní nebolo tiež bez pochyb preukázané spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pričom správny orgán vyhodnotil jednotlivé dôkazy v súlade so zásadami logického uvažovania tak, aby bol naplnený účel priestupkového konania, t.j. zistiť, či došlo

k spáchaniu priestupku a kto ho spáchal. Vzhľadom na rozpornosť jednotlivých dôkazov správny orgán nemohol bez pochyb ustáliť, že došlo ku konaniu, ktoré sa obvinenému kládlo za vinu. Vzhľadom na skutočnosť, že protiprávne konanie nebolo obvinenému preukázané, správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch konanie zastavil z dôvodu, že spáchanie skutku nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami uvádzanými žalobcom v žalobe a v odvolacom konaní žalobca neuviedol žiadne námietky, ktoré by boli spôsobilé privodiť rozhodnutie odvolacieho súdu v jeho prospech.

Na základe vyššie uvedeného preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 67/08-128 zo dňa 12. januára 2011 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 v spojení § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods.1 a § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 19. októbra 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová